

prima instanță: A. Us

instanța de apel: N. Budăi, I. Muruianu, L. Bulgac

Î N C H E I E R E

18 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Druță, Ion Corolevschi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea cu capital străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu răspundere limitată (succesorul în drepturi al Întreprinderii cu capital străin „RED Union Fenosa” Societate pe acțiuni), în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu răspundere limitată „Asoio” împotriva Întreprinderii cu capital străin „RED Union Fenosa” Societate pe acțiuni, intervenienți accesorii Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a Republicii Moldova și Serviciul de Standardizare și Metrologie al Republicii Moldova, cu privire la încasarea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2014, prin care a fost respins apelul depus de Întreprinderea cu capital străin „RED Union Fenosa” Societate pe acțiuni și menținută hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 28 iunie 2011, prin care acțiunea a fost admisă integral,

c o n s t a t ă :

La 17 septembrie 2010, SRL „Asoio” a depus cererea de chemare în judecată împotriva ÎCS „RED Union Fenosa” SA, intervenienți accesorii Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică și Serviciul Standardizare și Metrologie, cu privire la încasarea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că la 16 iulie 2002, conform O/L582597, de către pârât a fost instalat echipamentul de măsurare a energiei electrice de tipul ET424 HR nr. 7771707 (Krizik), produs în Slovacia.

Prin cererea nr. 01-012 din 23 ianuarie 2009 reclamantul a solicitat pârâtului scoaterea sigiliului pentru verificarea contorului.

La 26 ianuarie 2009, conform dispoziției de lucru nr. 4868747, contorul electric nominalizat a fost desigilat și verificat în regim de lucru unde s-a stabilit că funcționează și corespunde pașaportului tehnic.

La 31 ianuarie 2009, conform dispoziției de lucru nr. 4868750 a fost întocmit actul-prescripție pentru verificarea contorului în regim de lucru A/S, prin care s-a stabilit că contorul are o eroare inadmisibilă, iar mecanismul de integrare corespunde pașaportului tehnic (90 rotații/1 Kw).

La 10 februarie 2009 control de energie electrică a fost verificat metrologic la Institutul Național de Standardizare și Metrologie care a stabilit că eroare relativă contorului la toate sarcinile depășește limitele erorii tolerate și că sensibilitatea contorului nu corespunde valorii stabilite și cerințelor GOST 6570.

Ulterior, prin Rapoartele de Constatate tehnico-științifică nr. 2508 din 30 octombrie 2009 și nr. 780/10 din 07 aprilie 2010 s-a constatat că reclamantul nu a intervenit în interiorul contorului și că mecanismul cinematic și sistemul electromagnetic a contorului supus expertizei nu corespund indicilor tehnici prevăzuți de producător, iar din această cauză, indicațiile mecanismul de totalizare a depășit de 1,7 ori cantitatea de energie electrică real consumată.

Astfel, prin Raportul de expertiză din 07 aprilie 2010 s-a constatat că contorul ET424 HR nr. 7771707 (Krizik) este cu defect de fabricație și pe tot parcursul termenului de exploatare, de la 16 iulie 2002 până la 31 ianuarie 2009, reclamantul a achitat cu 1,7 ori mai mult decât consumul real.

Susține reclamanta că prin reclamația nr. 01/121 din 14 mai 2010 a solicitat pârâtului și Agenției Naționale de Reglementare în Energetică repararea prejudiciului, însă somația a rămas fără rezultat.

Menționează că prin scrisoarea nr. 0505/17628-20090817, pârâtul a recunoscut faptul că echipamentul de măsurare a energiei electrice este defectat nu din vina consumatorului, totodată pârâtul făcând recalculele doar pe perioada de 92 de zile reieșind din faptul imposibilității determinării datei exacte de defectare a echipamentului de măsurare.

Afirmă că pârâtul nu aluat în considerație faptul că echipamentul de măsurare a energiei electrice este un produs cu defect de fabricație.

Prin urmare, indică reclamanta că contorul ET424 HR nr. 7771707 (Krizik) a fost instalat la 16 iunie 2002 cu indicele 00064 Kw și demontat la 31 ianuarie 2009 cu indicele 97650 Kw. Durata de funcționare a constituit 2172 zile calendaristice.

Solicită reclamanta SRL „Asoio” încasarea de la ÎCS „RED Union Fenosa” SA a prejudiciului material în sumă de 38730,82 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 6500 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 28 iunie 2011 acțiunea a fost admisă. S-a încasat de la ÎCS „RED Union Fenosa” SA în beneficiul

SRL „Asoio” prejudiciul cauzat în sumă de 38730,82 lei, cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 4500 lei, cheltuielile pentru efectuarea expertizelor în sumă de 1150,56 lei și taxa de stat în sumă de 1162 lei.

Prin decizia Curții de Apel Economice din 10 noiembrie 2011 a fost respins apelul declarat de ÎCS „RED Union Fenosa” SA și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia suplimentară a Curții de Apel Economice din 24 ianuarie 2012 s-a încasat de la ÎCS „RED Union Fenosa” SA în beneficiul SRL „Asoio” cheltuielile pentru asistență juridică în instanța de apel în sumă de 3000 lei.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 13 iunie 2012 a fost admis recursul declarat de ÎCS „RED Union Fenosa” SA, casată decizia Curții de Apel Economice din 10 noiembrie 2011 și restituită pricina la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2014 a fost respins apelul depus de ÎCS „RED Union Fenosa” SA și menținută hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 28 iunie 2011.

La 30 ianuarie 2015, în termenul prevăzut de lege, ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL (succesorul în drepturi al ÎCS „RED Union Fenosa” SA) a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel cerând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești, emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului, recurenta ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a exprimat dezacordul cu hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel, invocând că au fost adoptate cu aplicarea și interpretarea eronată a normelor de drept material.

Susține că instanțele de judecată au aplicat o lege care nu era în vigoare la moment, și anume art. 49 alin. (1) și alin. (3) a Legii nr. 124 din 23 decembrie 2009 cu privire la energia electrică, dat fiind că faptul necorespunderii cerințelor GOST 6570 a fost stabilit la 16 februarie 2009, adică raportul juridic litigios era guvernat de prevederile Legii nr. 137-XIV din 17 septembrie 1998 cu privire la energia electrică, care a fost abrogată la 12 februarie 2010.

Consideră că concluziile instanțelor de judecată privind responsabilitatea verificării periodice a echipamentului de măsurare pe seama recurentului sunt contrare normelor de drept, or, conform art. 14 alin. (6) al Legii nr. 1525 din 19 februarie 1998 cu privire la energetică, consumatorii non casnici sunt obligați, să procure, să instaleze, să efectueze verificarea metrologică, să exploateze, să întrețină, să repare și să înlocuiască echipamentul de măsurare a volumelor de energie care le sunt livrate.

Totodată, invocă că instanțele de judecată au aplicat eronat prevederile art. 1425 și 1426 Cod civil și au încălcat prevederile art. 25 alin. (1) Cod procedural civil.

La 16 martie 2015, SRL „Asoio”, prin intermediul avocatului Ilie Gîlcă, a prezentat referință pe marginea recursului depus, solicitând declararea inadmisibilității acestuia, ca fiind depus cu omiterea termenului de atac.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că atât instanța de apel, cât și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme

de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Întreprinderea cu capital străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu răspundere limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Druță

Ion Corolevschi